

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

AKTUALI PRAKTIKA CIVILINĖSE BYLOSE

2021 m. sausis

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

Civilinėje byloje Nr. [2-108-881/2021](#), spręsdamas vykdomojo dokumento bendrovės bankroto byloje išdavimo klausimą, Lietuvos apeliacinis teismas (toliau – ir LApT) nurodė, kad iškėlus skolininko bankroto bylą visi skolininko kreditorių reikalavimai tenkinami bankroto procesą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyta tvarka, o ne Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekse (toliau – CPK) nustatyta priverstinio vykdymo proceso tvarka. Atitinkamai skolininko bylos iškėlimas reiškia, kad pagal skolininko kreditoriaus reikalavimą vykdomasis raštas neišduodamas, kadangi CPK nustatyti priverstinio vykdymo veiksmai negali būti atliekami. Įmonės bankroto administravimo išlaidos, kurias turi teisę gauti atstatydintas bankroto administratorius, išmokamos Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatyme (toliau – ĮBĮ) nustatyta tvarka ir CPK 646 straipsnis netaikomas.

Civilinėje byloje Nr. [e2-4-330/2021](#), nagrinėdamas žyminio mokesčio instituto taikymo klausimą, LApT pažymėjo, kad byloje susiklostė situacija, kai ieškovės ieškinio pateikimo metu atsakovė turėjo restruktūrizuojamos įmonės statusą, todėl ieškovė pasinaudojo įstatymo jai suteikta lengvata ir žyminio mokesčio už ieškinį nemokėjo. Apeliacinio skundo pateikimo metu atsakovės statusas jau buvo pasikeitęs – restruktūrizavimo byla nutraukta. Teismas nusprendė, kad nebuvo priežasčių, dėl kurių ieškovė būtų atleista nuo žyminio mokesčio mokėjimo apeliacinio skundo pateikimo metu.

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

Civilinėje byloje Nr. [e2-83-381/2021](#), sprenddamas kreditorių susirinkimo nutarimo panaikinimo klausimą, LAPT nurodė, kad pagal Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 83 straipsnio 5 dalį juridinis asmuo įgyja likviduojamo dėl bankroto juridinio asmens statusą tik nuo teismo nutarties likviduoti juridinį asmenį dėl bankroto įsiteisėjimo dienos. Kreditorių susirinkimo nutarimas įpareigoti nemokumo administratorių kreiptis į teismą dėl bendrovės likvidavimo iš esmės yra tik procedūrinio pobūdžio, tokio nutarimo nepakanka, kad bendrovė būtų pripažinta likviduojama dėl bankroto, nes sprendimą dėl bendrovės likvidavimo gali priimti tik teismas. Be to, atsižvelgiant į JANĮ 83 straipsnio 1 dalies nuostatas, praėjus 3 mėnesiams nuo teismo nutarties patvirtinti kreditorių reikalavimus įsiteisėjimo dienos, jei šis terminas nepratęstas ir jei per tą laikotarpį nemokumo administratorius nesikreipė į teismą su prašymu nutraukti bankroto bylą ir iškelti restruktūrizavimo bylą arba patvirtinti taikos sutartį, teismas turi savo iniciatyva spręsti dėl bendrovės pripažinimo bankrutavusia ir jos likvidavimo dėl bankroto, net nelaukdamas kreditorių susirinkimo ar administratoriaus iniciatyvos dėl JANĮ 83 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino pratęsimo.

Atsižvelgęs į tai, kas nurodyta pirmiau, LAPT padarė išvadą, kad reikalavimo panaikinti procedūrinio pobūdžio kreditorių nutarimą dėl nemokumo administratorės įpareigojimo kreiptis į teismą dėl bendrovės likvidavimo patenkinimas pats savaime apeliantei nesukeltų jokių materialiojo pobūdžio teisinių padarinių, todėl pirmosios instancijos teismas skundžiama

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

nutartimi pagrįstai atsisakė priimti kreditorės skundą kaip nenagrinėtiną civilinio proceso tvarka.

Civilinėje byloje Nr. [e2-88-381/2021](#), nagrinėdamas klausimą dėl galimybės nedalyvaujantiems byloje asmenims prašyti panaikinti byloje pritaikytas laikinąsias apsaugos priemones, LAPT išaiškino, kad CPK 149 straipsnio 3 dalimi nedalyvaujantiems byloje asmenims suteikiama teisė kreiptis į teismą ir ne dėl jiems asmeniškai pritaikytų laikinųjų apsaugos priemonių panaikinimo, jei šie asmenys įrodo, jog teismo taikytos laikinosios apsaugos priemonės apriboja, pažeidžia ar suvaržo jų teises.

Civilinėje byloje Nr. [e2-16-943/2021](#), sprenddamas atleidimo nuo žyminio mokesčio mokėjimo pagrindų taikymo klausimą, LAPT nurodė, kad vien tai, jog materialiniai teisiniai reikalavimai pareikšti ir bankrutuojančiai bendrovei (specifinį teisinį statusą turinčiam asmeniui), kuri buvo ginčijamo sandorio šalimi iki reikalavimo perleidimo, nesuponuoja išvados dėl CPK 83 straipsnio 1 dalies 9 punkte numatytos žyminio mokesčio lengvatos taikymo skolininkei.

Civilinėje byloje Nr. [e2-75-407/2021](#), sprenddama kreditorių reikalavimų tikslinimo klausimą, LAPT Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija nurodė, kad, skirtingai nei ĮBĮ, JANĮ nereglamentuojama patvirtintų kreditorių reikalavimų tikslinimo procedūra juridinių asmenų bankroto procese. Tačiau teisėjų kolegija išaiškino, kad, taikant JANĮ, kreditorių reikalavimų

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

tikslinimas taip pat galimas. Priešingas JANĮ aiškinimas reikštų, kad bankroto procese negalima patikslinti patvirtintų kreditorių reikalavimų, kai kyla objektyvus poreikis tai padaryti. Taigi, kilus poreikiui patikslinti kreditorių reikalavimus pagal JANĮ, turėtų būti laikomasi šioje srityje formuojamos nuoseklios [B] normas aiškinančios teismų praktikos. Finansiniai reikalavimai gali būti tikslinami teismo iniciatyva, nemokumo administratoriaus arba kreditorių prašymu.

Civilinėje byloje Nr. [e2-66-407/2021](#), nagrinėdama klausimą dėl po kreditoriaus reikalavimo patvirtinimo pasikeitusių precedentų taikymo tikslinant kreditoriaus finansinį reikalavimą, LAPT Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija nusprendė, kad būtent kreditoriaus finansinio reikalavimo tikslinimo metu vyksta bylos nagrinėjimas iš esmės, tai nėra teismo sprendimo (nutarties), turinčio *res judicata* (teismo galutinai išspręsto klausimo) galią, peržiūrėjimas (kuris negalimas dėl pakeistos kasacinio teismo praktikos), o naujo ginčo nagrinėjimas, kuriam aktuali kasacinio teismo praktika, galiojanti bylos nagrinėjimo metu. Taigi, priešingai nei teigiama atskirajame skunde, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. gegužės 25 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. [e3K-7-75-823/2020](#) pateikti išaiškinimai yra privalomi visiems Lietuvos Respublikos teismams nuo precedento sukūrimo, todėl teismas juo privalo vadovautis spręsdamas ir kreditoriaus reikalavimo tikslinimo klausimą.

Be to, teisėjų kolegija pažymėjo, kad teisinis reglamentavimas tiek prieš kasacinio teismo nutartį, kuria

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

buvo pakeista praktika, susijusi su mokėjimo palūkanų skaičiavimu po sutarties nutraukimo, tiek po minėtos kasacinio teismo nutarties priėmimo liko nepakitęs. Kasacinio teismo praktika buvo keičiama atsižvelgiant į tai, kad anksčiau teismai neteisingai taikė ir aiškino įstatymą, buvo ištaisyta teisės taikymo klaida. Taigi, nepaisant to, kad kreditorės finansinis reikalavimas susiformavo ir buvo patvirtintas galiojant kasacinio teismo išaiškinimams, jog mokėjimo palūkanos gali būti skaičiuojamos ir po sutarties nutraukimo kartu su kompensacinėmis palūkanomis (netesybomis), tačiau tol, kol ginčas dėl skolos nėra išspręstas iš esmės įsiteisėjusiu teismo sprendimu (nagrinėjamu atveju – teismo nutartimi dėl kreditorės finansinio reikalavimo patikslinimo) ir nėra priimtas sprendimas dėl bankrutavusios bendrovės pabaigos, kreditorė negali turėti teisėtų lūkesčių patenkinti savo finansinį reikalavimą remdamasi nebegaliojančia teismų praktika, kuria buvo vadovojamasi neteisingai taikant ir aiškinant įstatymo nuostatas.

Civilinėje byloje Nr. [e2A-27-516/2021](#), pasisakydama dėl ieškinio senaties termino nutraukimo, LApT Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija nurodė, kad aiškindamasis aplinkybes, susijusias su ieškinio senaties termino eigos nutraukimu, teismas visada turi nustatyti, kada konkrečiai yra atlikti veiksmai, nurodyti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.130 straipsnio 2 dalyje. Vien aplinkybė, kad apeliantė niekada neneigė savo pareigos šalinti statybos defektus, paaiškėjusius garantinio laikotarpio metu ir

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

atsiradusius dėl nekokybiškai atliktų darbų, nesudaro pagrindo taikyti CK 1.130 straipsnio 2 dalies, nes jokie konkretūs veiksmai pirmosios instancijos teismo sprendime nebuvo nurodyti, jų nenustatė ir apeliacinės instancijos teismas.

Civilinėje byloje Nr. [e2-131-450/2021](#), sprenddamas kreditorių komiteto nutarimo pripažinimo negaliojančiu klausimą, LApT nurodė, kad JANĮ 51 straipsnio 3 ir 4 dalyse *expressis verbis* (tiesiogiai) nustatyta, jog kreditoriai turi teisę balsuoti iš anksto raštu arba elektroninių ryšių priemonėmis. Įstatyme nėra numatyta ribojimų kreditorių susirinkime (komiteto posėdyje) balsuoti iš anksto raštu, todėl vien ta aplinkybė, kad į kreditorių komiteto posėdį fiziškai nebuvo atvykę kreditorių komiteto nariai, nesudaro pagrindo pripažinti kreditorių komiteto posėdžio nutarimų negaliojančiais.

Civilinėje byloje Nr. [e2-35-241/2021](#), sprenddamas žyminio mokesčio grąžinimo klausimą, LApT nurodė, kad byloje susiklosčius tokiai teisei situacijai, kai apeliacine tvarka patikrinta ir palikta galioti pirmosios instancijos teismo sprendimo dėl ginčo esmės dalimi, kuria paskirstytos bylinėjimosi išlaidos, visas ieškovo už ieškinį sumokėtas žyminis mokestis paskirstytas tarp bylos šalių ir pusė šio mokesčio priteista ieškovui iš atsakovo, nėra teisinės galimybės vadovaujantis CPK 87 straipsnio 4 dalimi grąžinti ieškovui permokėtą žyminio mokesčio dalį. Tokia procesinė teisinė situacija negali būti prilyginta bylinėjimosi išlaidų

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

nepaskirstymo situacijai, kai teismas įstatyme nustatyta tvarka galėtų spręsti dėl žyminio mokesčio permokos. LApT vertinimu, nagrinėjamoje byloje nustačius, kad pirmosios instancijos teismas sprendimu paskirstė visas šalių patirtas bylinėjimosi išlaidas, tarp jų ir išlaidas žyminiam mokesčiui, tokia sprendimo dalis negali būti peržiūrėta inicijuojant žyminio mokesčio gražinimo procedūrą pagal CPK 87 straipsnio taisyklės. Teismas išaiškino, kad apeliantas savo teises galėtų ginti tik pasinaudodamas bylos proceso atnaujinimo institutu.

Civilinėje byloje Nr. [e2-132-381/2021](#), sprenddamas kreditorių susirinkimo nutarimo teisėtumo klausimą, LApT nurodė, kad pareiškėjai reikalaujant pripažinti kreditorių susirinkimo nutarimą dėl bendrovės bankroto vykdymo ne teismo tvarka neteisėtu, likusieji su šiuo nutarimu tiesiogiai susiję kreditorių susirinkimo sprendimai taip pat turi būti vertinami kaip galimai neteisėti be atskiro jų neteisėtumo pagrindimo. Pirmosios instancijos teismui konstatavus, kad pareiškėjos reikalavimas panaikinti kreditorių susirinkimo nutarimą dėl bankroto proceso iškėlimo ne teismo tvarka yra aiškus ir motyvuotas, nebuvo teisinio pagrindo taikyti procesinių dokumentų trūkumų šalinimo instituto dėl kitų to paties susirinkimo metu priimtų ir susijusių nutarimų panaikinimo pagrįstumo stokos. LApT konstatavo, kad teismui nustačius, jog kreditorių susirinkimo nutarimas dėl bendrovės bankroto vykdymo ne teismo tvarka yra neteisėtas, likusieji susiję nutarimai taip pat laikytini neteisėtais, todėl yra naikintini.

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

Be to, apeliacinės instancijos teismas pažymėjo, kad pirmosios instancijos teismas, spręsdamas atskirojo skundo priėmimo klausimą, nepagrįstai neatsižvelgė į jame išdėstytas aplinkybes, nes atskirajame skunde iš esmės ir buvo pateikti papildomi argumentai, kurių pateikimui teismas nustatė terminą skundo trūkumams ištaisyti. Vien ta aplinkybė, kad pareiškėja papildomus argumentus išdėstė ne naujai pateiktame skunde (kaip įpareigojo teismas), o atskirajame skunde, nepašalina pirmosios instancijos teismo pareigos į juos atsižvelgti. Taigi, teismas, pasinaudodamas CPK 334 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtinta teise, galėjo panaikinti nutartį dėl procesinio dokumento trūkumų ištaisymo ir išspręsti skundo priėmimo klausimą, o ne dar daugiau užžėsti skundo nagrinėjimą.

Civilinėje byloje Nr. [e2-89-450/2021](#), spręsdamas klausimą dėl prašymo atnaujinti procesą laikymo nepaduotu pagrįstumo, LApT nurodė, kad apeliantė buvo tinkamai informuota apie šaukiamą kreditorių susirinkimą bei jai buvo pateiktas susirinkimo nutarimo projektas, kiti dokumentai, tačiau kreditorė susirinkime nebalsavo apskritai. Teismo vertinimu, pirmosios instancijos teismas pagrįstai konstatavo, kad kreditorė šiuo atveju neįgijo teisės skųsti kreditorių susirinkimo nutarimo, ir skundo nagrinėjimą nutraukė.

Civilinėje byloje Nr. [e2-34-330/2021](#), pasisakydamas dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimo iš bankroto proceso administravimui skirtų lėšų, LApT nurodė, kad bylinėjimosi

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

išlaidos, patirtos iki bankroto bylos iškėlimo, neturi būti priteisiamos iš bankroto administravimui skirtų lėšų.

Civilinėje byloje Nr. e2-54-943/2021, spręsdamas klausimą dėl pirmosios instancijos teismo nutarties, kuria buvo netenkintas prašymas išduoti pažymą dėl leidimo vykdyti Vilniaus apygardos teismo nutartį Lenkijos Respublikoje, LApT nurodė, kad kilmės teismas turi pareigą išduoti pažymą, kai suinteresuotoji šalis pateikia atitinkamą prašymą. Apeliacinės instancijos teismas pažymėjo, kad Vilniaus apygardos teismo nutartimi buvo pritaikytos laikinosios apsaugos priemonės, nutartyje nurodyta, kad ji vykdoma skubiai, todėl pirmosios instancijos teismas, atsisakydamas išduoti pažymą pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas) 53 straipsnį, nepagrįstai Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties vykdymą apribojo Lietuvos Respublikos teritorija. Įvertinus tai, kad pirmosios instancijos teismas, spręsdamas pažymos išdavimo klausimą, netinkamai aiškino ir taikė Reglamento normas bei priėmė neteisėtą ir nepagrįstą nutartį, tačiau pagal Reglamento 53 straipsnį pažymą išduoda būtent kilmės teismas, naudodamasis Reglamento I priede nustatyta forma, todėl pažymos išdavimo klausimas buvo grąžintas pirmosios instancijos teismui spręsti iš naujo.

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

Civilinėje byloje Nr. [e2-85-450/2021](#), sprenddamas kreditorių susirinkimo nutarimo panaikinimo klausimą, LAPT nurodė, kad akcininku laikomas tas asmuo, kuris yra įgijęs bendrovės akcijas ir šis įgijimas yra įformintas nustatyta tvarka. Jei akcijos yra bendra jungtinė sutuoktinių nuosavybė, akcininko teises ir pareigas turi tik sutuoktinis, kurio akcijų įgijimo faktas yra įformintas įstatymuose nustatyta tvarka. Įstatyme nenumatyta, kad akcininko sutuoktinis yra juridinio asmens dalyvis, nes akcininku laikomas tik tas asmuo, kuris yra įgijęs bendrovės akcijas ir šis įgijimas yra įformintas nustatyta tvarka. Akcininko sutuoktinis neturi akcininko teisių, o gali turėti tik teisę į akcijas kaip į turtą, jeigu jos įgytos santuokos metu. Tokiu atveju sutuoktiniui garantuojama teisė į įmonę kaip į turtą ir iš jos gaunamas pajamas, tačiau neperkeliamos tikrojo ribotos atsakomybės juridinio asmens dalyvio (akcininko) pareigos.

Taip pat LAPT išaiškino, kad situacija, kai yra kilę nesutarimų tarp įmonės akcininko ir jo sutuoktinės, nepatenka į JANĮ 11 numatytų sąlygų, draudžiančių pradėti bankrotą ne teismo tvarka, sąrašą. JANĮ nuostatomis yra įtvirtintas draudimas vykdyti bankroto procesą ne teismo tvarka esant teisinių konfliktų tarp įmonės ir jos kreditorių, tačiau ne tarp įmonės akcininko ir jo sutuoktinės.

Civilinėje byloje Nr. [2T-14-516/2021](#), sprendama užsienio arbitražo teismo sprendimo pripažinimo ir leidimo vykdyti klausimą, LAPT Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija pažymėjo, kad arbitražo teismo

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

sprendimo vertime į lietuvių kalbą buvo padaryta vertimo klaida, 1.19 papunktyje nurodant posėdžio datą 2020 m. balandžio 24 d., nes arbitražo teismo sprendimo originale (rusų kaba) 1.19 papunktyje nurodyta posėdžio data yra 2020 m. birželio 24 d. Teisėjų kolegija konstatavo, kad šie vertimo netikslumai neturi įtakos teisingam klausimo dėl arbitražo teismo sprendimo pripažinimo ir vykdymo išsprendimui ir nesudaro pagrindo atsisakyti pripažinti arbitražo teismo sprendimo pagal Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalies b punktą.

Civilinėje byloje Nr. [e2A-49-450/2021](#), spręsdama daikto sulaikymo teisės proporcingumo klausimą, LAPT Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija išaiškino, kad daikto sulaikymas – laikina ekonominio spaudimo priemonė, naudojama kaip poveikis siekiant paskatinti skolininką atsiskaityti už suteiktas paslaugas, bet tai nesiejama su pasinaudojimu daikto verte įsiskolinimui padengti. Daikto sulaikymu realiai nėra atsiskaitoma už įsiskolinimą ir daiktas nėra prarandamas. Sprendžiant dėl naudojimosi šia teise proporcingumo, nėra lemiamą aplinkybę, kad daikto vertė yra net kelis kartus didesnė nei skola.

Civilinėje byloje Nr. [e2-29-370/2021](#), pasisakydamas dėl proceso atnaujinimo instituto taikymo, LAPT pažymėjo, kad prašyme atnaujinti procesą CPK 366 straipsnio 1 dalies 7 punkto pagrindu nepakanka nurodyti vien procesinio pobūdžio aplinkybes, pareiškėjas turi nurodyti materialiosios teisės norma pagrįstą konkrečią teisę ar įstatymo saugomą interesą, dėl

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

kurių teismas nusprendė, neįtraukęs pareiškėjo į procesą, pateikti visus įrodymus ir argumentus, kurie pagrįstų pareiškėjo dalyvavimo įtaką šalių susiklosčiusiems materialiesiems teisiniams santykiams ir teismo sprendimo teisėtumui bei pagrįstumui.

Civilinėje byloje Nr. [e2-46-370/2021](#), sprenddamas dėl sprendimo už akių peržiūrėjimo, LApT konstatavo, kad apeliantams apie pradėtą teisminį procesą tinkamai nebuvo pranešta, jie, neturėdami jokios informacijos apie jiems pradėtą teismo procesą, neturėjo galimybės bei pareigos domėtis bylos eiga, dėl to apeliantams buvo užkirstas kelias įgyvendinti vieną iš pagrindinių proceso teisių – teisę į tinkamą procesą ginant savo interesus. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, teismas padarė išvadą, kad vien dėl nurodytų motyvų byloje negalėjo būti priimtas sprendimas už akių, o paaiškėjus tokioms aplinkybėms – bylos nagrinėjimas atnaujintinas.

Civilinėje byloje Nr. [e2A-47-450/2021](#), sprendama žalos atlyginimo klausimą buvusiam darbuotojui įsteigus naują juridinį asmenį ir atskleidus darbdavio komercinę paslaptį, LApT Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija pažymėjo, kad atsakovės pareiga neatskleisti ir nenaudoti jai žinomos ieškovės konfidencialios informacijos apie ieškovės klientus kyla iš įstatymo reikalavimų (CK 1.116 straipsnis). Dėl to net ir nustatyta aplinkybė, kad dalis klientų, anot atsakovės, jos atsivestų į ieškovės įmonę, išreiškė sutikimą ir toliau bendradarbiauti su atsakove, negali būti laikoma kaip

nesąžiningos konkurencijos veiksmus šalinantis veiksnys. Ieškovės komercinių paslapčių naudojimas be jos žinios, neabejotina, net ir esant klientų sutikimui, yra neteisėtas.

Pasisakydama dėl ieškovės reikalavimo atlyginti tiesioginius nuostolius, susijusius su ieškovės išlaidomis už atsakovės mokymus, teisėjų kolegija nurodė, kad ieškovė nepateikė įrodymų, nors ir netiesioginių, pagrindžiančių, jog atsakovė, ieškovės siuntimu nuvykusi į komandiruotes užsienio šalyse, juose veikė ne darbdavės interesais. Ieškovė nei pirmosios instancijos teisme, nei bylą nagrinėjant apeliacinėje instancijoje taip pat neteigė, kad atsakovė nuviliojo būtent tuos klientus, kuriuos atsakovė, vykdydama savo tiesiogines funkcijas, surado minėtose komandiruotėse ar pasinaudodama BNI naryste. Atsižvelgdama į tai, teisėjų kolegija sprendė, kad pirmosios instancijos teismas prašomus priteisti tiesioginius nuostolius pagrįstai vertino kaip įprastą investiciją į darbuotoją, kuri atsiperka jo veikloje ir lemia ieškovės pelną, o ne kaip išlaidas komercinei paslapčiai sukurti, tobulinti ir naudoti.

Civilinėje byloje Nr. e2-177-241/2021, sprenddamas dėl informavimo apie klausimo dėl leidimo nukreipti išieškojimą į individualiosios įmonės savininko turtą nagrinėjimą, LAPT nurodė, kad teismas neprivalo informuoti byloje dalyvaujančių asmenų apie kiekvieną byloje atliekamą procesinį veiksma ir kiekvieną gautą prašymą, todėl nustačius, kad atsakovei buvo užtikrintas realus žinojimas apie pradėtą teismo procesą taip, kad ji būtų galėjusi gintis, tai galėtų būti

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

laikoma pakankamu informavimu ir nesant atskiro pranešimo apie prašymą nukreipti išieškojimą.

Vis dėlto apeliacinės instancijos teismas konstatavo, kad turėdamas pareigą būti aktyvus bei pagal JANĮ 3 straipsnio 4 punktą galėdamas savo iniciatyva įpareigoti nemokumo proceso dalyvius atlikti procesinius veiksmus, rinkti įrodymus ir kontroliuoti nemokumo proceso šalių veiksmus, siekdamas užtikrinti veiksmingą teismo tvarka vykdomo nemokumo proceso eigą ir viešąjį interesą, pirmosios instancijos teismas nebuvo pakankamai rūpestingas informuodamas atsakovę apie prasidėjusį teisminį procesą, teismo atliekamus procesinius veiksmus, gautus prašymus, nes siuntė procesinius dokumentus adresu, žinodamas, kad jie juo nebus įteikti. Taip pat pirmosios instancijos teismas pažeidė pareigą tinkamai įteikti procesinius dokumentus ir suinteresuotam asmeniui. Taip buvo pažeistos jų procesinės teisės teikti atsiliepimą į pareiškimą, paaiškinimus ir įrodymus dėl pareiškime nurodytų faktinių aplinkybių ir jų vertinimo išieškojimo iš individualiosios įmonės savininkės turto aspektu.

LApT konstatavo proceso teisės normų pažeidimą, dėl kurio galėjo būti neteisingai išnagrinėta byla, ir pažymėjo, kad, siekdamas tinkamai užtikrinti teisę į tinkamą procesą, teismas gali bandyti įteikti procesinius dokumentus atsakovei kitais CPK numatytais būdais, svarstyti kuratoriaus paskyrimo galimybę.

LIETUVOS TEISMAI

Lietuvos apeliacinis teismas

Pastaba. Lietuvos apeliacinio teismo apžvalgoje pateikiamos neoficialios procesinių sprendimų santraukos, parengtos tik siekiant informuoti. Apžvalgoje naudojamos nuotraukos iš Lietuvos apeliacinio teismo ir Artūro Jendovickio archyvų.

Parengė Lietuvos apeliacinio teismo
Teismų praktikos skyrius
Gedimino pr. 40, LT-01503 Vilnius
Tel. (8 70) 663 685, faks. (8 70) 663 060
apeliacinis@apeliacinis.lt
www.apeliacinis.lt

Vilnius, 2021 m.